

UZASADNIENIE

Przedmiot i przebieg procesu

1. Pozwem z dnia 12 czerwca 2019 r., wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powód (...) (...) S.A. z siedzibą w W. (obecnie: E. (...) S.A.) wniósł o zasądzenie od pozwanego M. F. (1) kwoty 583,10 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi: od kwoty 123,18 zł od dnia 13 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty, od kwoty 179,87 zł od dnia 12 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty, od kwoty 0,18 zł od dnia 11 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty, od kwoty 66,59 zł od dnia 13 lutego 2018 r. do dnia zapłaty, od kwoty 87,03 zł od dnia 11 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty, od kwoty 87,03 zł od dnia 12 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty, od kwoty 26,15 zł od dnia 11 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 13,07 zł od dnia 13 listopada 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, iż dochodzona w pozwie kwota stanowi wierzytelność powstałą w wyniku świadczenia przez powoda usług sprzedaży energii elektrycznej oraz jej dystrybucji na rzecz pozwanego, którą pozwany w terminie nie opłacił. (pozew w epu, k. 4-9)
2. Postanowieniem z dnia 19 lipca 2019 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia. (postanowienie w epu, k. 10-11)
3. W dniu 17 maja 2020 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu. (nakaz, k. 37)
4. W piśmie z dnia 11 stycznia 2021 r. powód wskazał prawidłowe nazwisko pozwanego tj. (...) zamiast (...). Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2021 r. Sąd sprostował wydany w sprawie nakaz zastępując dwukrotnie występujące nazwisko (...) na (...). (pismo, k. 57, postanowienie, k. 62)
5. W postanowieniu z dnia 28 lipca 2021 r. Sąd zawiesił postępowanie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. W dniu 12 stycznia 2022 r. Sąd postępowanie podjął. (postanowienia, k. 67, 83)
6. Postanowieniem z dnia 2 września 2022 r. Sąd uchylił nakaz zapłaty z dnia 17 maja 2020 r. na podstawie art. 502¹ k.p.c. w zw. z art. 11 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. (postanowienie, k. 115)
7. Na wniosek strony powodowej, w pkt 1 zarządzenia z dnia 2 września 2022 r. przewodniczący ustanowił kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego M. F. (2) w osobie adwokata D. K.. (zarządzenie, k. 116).
8. W odpowiedzi na pozew z dnia 17 października 2022 r. kurator występujący w imieniu pozwanego, wniósł o oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Kurator wskazał, iż w umowie sprzedaży energii elektrycznej dołączonej do pozwu adres zamieszkania M. F. (1) to: ul. (...), (...)-(...) W.. Pozwany zaś miał nigdy pod tym adresem nie zamieszkiwać. W ocenie kuratora umowa ta zawiera więc nieprawidłowe dane klienta, dlatego też istnieją uzasadnione wątpliwości co do tego, czy sprawa ta w istocie dotyczy pozwanego. Powód nie wykazał zatem, aby zawarł z pozwanym przedmiotową umowę, a tym samym, aby posiadał względem pozwanego jakiegokolwiek roszczenie. (odpowiedź na pozew, k. 128-129, 141-142).

Ustalenia faktyczne

9. M. F. (2) (dalej także: klient) łączyła z (...) S.A. z siedzibą w W. (obecnie: E. (...) S.A., także sprzedawca) kompleksowa umowa sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji dla klientów indywidualnych nr (...) na czas nieokreślony (§ 1 ust. 9), na podstawie której sprzedawca zobowiązał się do sprzedaży energii elektrycznej oraz zapewnienia świadczenia usług dystrybucji do miejsca dostarczania energii, tj. lokalu (...) przy ul. (...) w W., a klient zobowiązał się do odbioru energii i terminowego dokonywania płatności za energię elektryczną

i świadczone usługi dystrybucyjne (§ 3 ust. 1). Umowa wchodziła w życie z dniem zainstalowania lub dostosowania układu pomiarowego. (§ 6 ust. 1). Umowa została podpisana przez klienta w dniu 23 stycznia 2016 r., zaś przez przedstawiciela sprzedawcy w dniu 15 lutego 2016 r.

(umowa, k. 24-v)

10. (...) S.A. z siedzibą w W. w związku z prognozą sprzedaży i dystrybucji energii elektrycznej do lokalu przy ulicy (...) w W. za okresy: 01.05.2017 r. – 30.06.2017 r., 01.11.2017 r. – 31.12.2017 r., 01.01.2018 – 28.02.2018 r., 01.05.2018 – 30.06.2018 r., 01.07.2018 – 31.08.2018 r., wystawił pozwanemu faktury na kwoty odpowiednio 123,18 zł (płatna do dnia 12 czerwca 2017 r.), 195,72 zł (płatna do dnia 11 grudnia 2017 r.), 87,03 zł (płatna do dnia 12 lutego 2018 r.), 87,03 zł (płatna do dnia 11 czerwca 2018 r.) oraz 26,15 zł (płatna do dnia 10 sierpnia 2018 r.). Powód dokonał nadto rozliczenia końcowego sprzedaży i dystrybucji energii elektrycznej dla ww. lokalu obliczając, że należność od pozwanego za faktyczne zużycie minus wartość prognozowana wynosi: za okres od 14.02.2017 r. do 30.06.2017 r. – 0,18 zł (faktura VAT nr (...)), a za okres od 01.07.2018 r. do 30.09.2018 r. – 13,07 zł (faktura VAT nr (...)) płatna do dnia 12 listopada 2018 r.). Żadnej z tych faktur M. F. (2) nie opłacił.

(faktury VAT, k. 27-34)

11. W dniu 24 października 2018 r. (...) S.A. wystosował do M. F. (2) ostatecznie wezwanie do zapłaty, w którym wzywał go zwrotu zaległych należności dotyczących miejsca dostarczenia energii elektrycznej znajdującego się przy ul. (...) w W. – w kwocie 878,42 zł wraz z należnym odsetkami ustawowymi naliczanymi od terminu płatności do dnia zapłaty, w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma.

(ostatecznie wezwanie do zapłaty z 24.10.2018 r., k. 25-v)

Ocena dowodów

12. Stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty załączone przez strony, których autentyczność i wiarygodność, w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie nasuwała wątpliwości. W szczególności wątpliwości nie nasuwała umowa kompleksowa poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda, na którym to odpisie znajduje się podpis pozwanego – została zawarta na standardowym, stosowanym przez powodową spółkę formularzu (który Sąd z wielu innych spraw z powództwa powoda). Sąd dostrzegł, że pomiędzy nazwiskiem występującym na umowie i w kolejnych dokumentach a nazwiskiem ujawnionym w rejestrze PESEL występuje pewna różnica (na umowie – F.; w rejestrze – F.), ale z racji podania w umowie nr PESEL pozwanego należało uznać tę różnicę za literówkę nie wywołującą wątpliwości co do tego, kto jest stroną umowy.

13. Sąd pominął przy tym dowód z zeznań świadka D. B.. Świadek nie odebrał wezwania ani pod adresem wskazanym w odpowiedzi na pozew (k. 156) ani adresem powodowej spółki – powód wskazał, że świadek nie jest jego pracownikiem (k. 169-170) i odesłał kierowaną na ten adres korespondencję. Jednocześnie na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2023 r. pełnomocnik kuratora wskazał, że nie jest w stanie ustalić adresu świadka. Na tej podstawie przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka nie było możliwe i tym samym dowód pominięto na podstawie art. 235² § 1 pkt 6 k.p.c.

Ocena prawna

14. Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

15. Stosownie do treści art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii (art. 555 k.c.)

16. Jak zaś wynika z treści art. 5 ust. 2 zd.1 ustawy – Prawo energetyczne dostarczanie paliw gazowych lub energii może odbywać się na podstawie umowy kompleksowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji tych paliw lub energii.

17. Istotą sporu pozostawało to, czy strony faktycznie łączyła kompleksowa umowa sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji nr (...) i czy w związku z tym powód mógł naliczać opłaty za sprzedaż i dystrybucję pozwanemu energii elektrycznej w okresie od maja 2017 r. do września 2018 r.

18. Kurator w odpowiedzi na pozew podnosił, iż pozwany nigdy nie zamieszkiwał pod adresem widniejącym w umowie, zaś sama umowa zawiera dane klienta, którego nie można utożsamiać z pozwanym.

19. W ocenie Sądu twierdzenia kuratora nie są przekonujące. Bezsprzecznie pozwany nie odbierał kierowanej do niego korespondencji pod adresem przy ul. (...), jednakże nie ma to bezpośredniego przełożenia na to, że iż pozostaje on stroną umowy zawartej z powodem. Adres taki widniał bowiem w samej treści umowy, którą jak słusznie wskazał powód, pozwany podpisał własnoręcznie w dniu 23 stycznia 2016 r. (k. 24v), jak również w kierowanych do pozwanego fakturach czy wezwaniu do zapłaty. Na tej podstawie, wobec braku informacji od pozwanego o ewentualnej zmianie zamieszkania, powód kierował do niego całą korespondencję na ten wskazany adres. W wyniku zaś ustalenia, że adres zamieszkania pozwanego pozostaje na chwilę obecną nieznanym, Sąd ustanowił dla pozwanego kuratora, który występuje w jego imieniu w niniejszej sprawie.

20. Należy także uznać, iż dane osobowe wskazane w umowie dotyczą osoby pozwanego, zaś zaistniała w umowie literówka w nazwisku pozwanego ((...) zamiast (...)) nie świadczy jeszcze, iż osobą, która tą umowę zawarła nie był pozwany. Wskazany bowiem zarówno w umowie jak i w pozwie tożsamy numer Pesel nakazuje przyjąć, iż w istocie oba te dokumenty dotyczą tego samego podmiotu.

21. Przyjmując więc, iż strony łączyła umowa kompleksowa sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji, to pozwany jako odbiorca był obowiązany do terminowej zapłaty należności za świadczoną przez powoda usługę (§ 3 ust. 1). Pozwany jednak zaniechał dokonywania opłat, na co powód przedstawił kopie nieopłaconych faktur VAT (k. 27-34). Wśród załączonych do pozwu faktur brak jest jednak faktury nr (...) na kwotę 87,03 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 10 kwietnia 2018 r.

22. Tym samym Sąd uznał, iż roszczenie pozwu co do kwoty wyrażonej właśnie w tej brakującej fakturze nie zostało przez powoda wykazane. W pozostałym zakresie, a więc co do kwoty 496,07 zł wynikającej ze zsumowania częściowo kwot wskazanych w pozostałych fakturach (powód bowiem dochodził zapłaty niepełnych kwot wyrażonych w fakturach – np. w fakturze dotyczącej wartości sprzedaży i dystrybucji prognozowanej za okres od 01.11.2017 do 31.12.2017 r. kwota należności wynosiła 195,72 zł, zaś powód z tego tytułu domagał się zapłaty kwoty 179,87 zł) Sąd zasądził zgodnie z żądaniem pozwu. W kwocie przewyższając sumę zasądzoną, powództwo oddalił.

Odsetki

23. Powód wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie od każdej z wymienionych kwot wyrażonych w fakturach od dnia następnego po upływie terminu do ich zapłaty na podstawie art. 481 k.c. Uznając zasadność zasądzenia na jego rzecz kwot wyrażonych w fakturach (oprócz faktury (...) na kwotę 87,03 zł), Sąd przychylił się do żądania powoda także w zakresie roszczenia odsetkowego i zasądził od pozwanego na rzecz powoda od każdej z zasądzonych kwot odsetki ustawowe za opóźnienie, uznając za początkowy termin ich naliczania, dzień następny po dniu kiedy dane świadczenie miało być spełnione.

Koszty postępowania

24. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania Sąd oparł na art. 100 zd. 1 k.p.c. Powód wygrał proces w 85%. Na poniesione przez niego koszty złożyły się opłata sądowa (30 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), koszty zastępstwa procesowego (270 zł - na podstawie § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie

opłaty za czynności adwokackie), kwota 130,25 zł tytułem kosztów doręczenia pozwu przez komornika sądowego oraz kwota 249,08 zł tytułem wykorzystanej zaliczki uiszczonej przez powoda na poczet wynagrodzenia kuratora reprezentującego pozwanego, łącznie 696,33 zł. Do zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda pozostawała więc kwota 591,88 zł stanowiąca 85% kwoty poniesionych przez powoda kosztów.

25. Jednocześnie Sąd oddalił wniosek kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego. Sąd stoi bowiem na stanowisku, że kurator może domagać się zasądzenia na swoją rzecz wynagrodzenia a nie kosztów zastępstwa procesowego, gdyż nie występuje w sprawie jako pełnomocnik strony. Treść art. 98 § 3 k.p.c. jednoznacznie odwołuje się bowiem do kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata, a nie innych osób działających za stronę w postępowaniu cywilnym. Kurator dla osoby nieznanego z miejsca pobytu jest umocowany do dokonywania wszystkich czynności łączących się ze sprawą (art. 69 § 3 k.p.c. w zw. z art. 146 k.p.c.) i może ustanowić pełnomocnika do działania w swoim imieniu, a nie w imieniu strony. Zasady wynagradzania kuratora oraz zwrotu jego wydatków uregulowano odmiennie niż w art. 98 § 3 k.p.c. Zgodnie bowiem z § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej wysokość zwrotu uzasadnionych wydatków, które kurator poniósł w związku ze swoimi czynnościami, nie może przekraczać kwot wynikających z przepisów w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. Analogicznie zatem jak kurator ustanowiony na podstawie przepisów prawa materialnego kurator procesowy może domagać się zwrotu uzasadnionych wydatków (art. 603⁴ § 1 k.p.c.), których poniesienie powinien wykazać. Przepisy o wydatkach kuratora nie przewidują więc, aby mógł on się domagać zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według stawek ustalonych w rozporządzeniach o opłatach za czynności radcowskie lub adwokackie nawet gdyby ustanowił pełnomocnika procesowego.

Wynagrodzenie kuratora

26. Sąd przyznał kuratorowi pozwanego wynagrodzenie w wysokości ustalonej na podstawie § 1 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w zw. z § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, w kwocie 249,08 zł, w tym kwotę 202,50 zł ($\frac{3}{4} \times 270$ zł) powiększoną o kwotę 46,58 zł na poczet podatku od towarów i usług. Podwyższona kwota wynagrodzenia kuratora wynikała z faktu złożenia pism procesowych w sprawie, wniosku dowodowego oraz uczestnictwa w rozprawach. Wynagrodzenie nie mogło być natomiast podwyższone do maksymalnej dopuszczalnej stawki (równiej opłacie minimalnej ustalonej w rozporządzeniu z dnia 22 października 2015 r.) z uwagi na nieskomplikowany charakter sprawy.

27. Mając na uwadze fakt, iż zaliczka na poczet wynagrodzenia kuratora została uiszczona przez powoda w wysokości 332,10 zł, Sąd nakazał na podstawie art. 84 ust. 2 w zw. z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwrócić powodowi kwotę 83,02 zł stanowiącą niewykorzystaną zaliczkę na poczet wynagrodzenia kuratora.

Zarządzenia:

(...)